

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

01 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Boico Victor, Guzun Ion,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către inculpat și de către avocatul Chiriac Stela în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 ianuarie 2021 și a sentinței Judecătorei Bălți, sediul Central din 18 decembrie 2019, în cauza penală în privința lui,

***Balan Dmitri xxxxxxxx**, născut la xxxxxxx, originar și domiciliat în mun. xxxxxxx.*

Termenul examinării cauzei:

***Prima instanță:** 21.01.2019 - 18.12.2019;*

***Instanța de apel:** 07.10.2020-21.01.2021;*

***Instanța de recurs:** 19.04.2021 – 01.10 .2021.*

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Bălți, sediul Central din 18 decembrie 2019, Balan Dmitri, a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, și în baza acestei legi i-a fost stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități legate de circulația drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora pe termen de 2 ani.

S-a încasat din contul lui Balan Dmitri în beneficiul statului cheltuielile de judecată în sumă de 1680 lei.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut că, Balan Dmitri, dându-și seama de caracterul prejudiciat al acțiunilor sale, prevăzând consecințele și dorind survenirea acestora, în perioadă și loc nestabil de către organul de urmărire penală, în scopul folosirii personale prin metoda fumării a substanțelor narcotice și analoagelor lor, a dobândit acestea și ilegal le păstra la domiciliul său.

Astfel, la 25 iunie 2018, ora 16:25, în rezultatul petrecerii cercetării la fața locului în apartamentul nr.202 din mun. Bălți, str. Chișinău, 62, care aparține cet. Balan Tatiana, în camera fiului ei – Balan Dmitri, pe pervaz, a fost depistat și ridicat un

pachet din polietilenă în care era un pachet de hârtie cu masa vegetală mărunțită și uscată, de culoare galbenă, cu greutatea 0,652 grame.

Conform raportului de expertiză nr.34/12/2-R-663 din 23.11.2018, masa vegetală ridicată în circumstanțele descrise *supra*, conține canabinoidul sintetic, MDMB(N)-2201 (C₂₀H₂₈FN₃O₃), care în Hotărârea Guvernului RM nr.1088 din 05.10.2004 „privind aprobarea tabelelor și listelor substanțelor stupefiante psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului”, nu este inclusă.

Totodată, conform scrisorii IMSP Dispensarul Republican de Narcologie al MS a RM cu nr. 01-12/632 din 18.04.2017, substanța MDMB(N)-2201 reprezintă analog al substanței stupefiante AB-PINACA-CHM, care este inclusă în Tabelul 1 „*Substanțe stupefiante și substanțe psihotrope neutilizate în scopuri medicale*” „Lista nr. 1 substanțe stupefiante” și constituie proporții deosebit de mari.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către inculpatul Balan Dmitri care solicitat aplicarea în privința sa a unei pedepse mai blânde.

În motivarea cerințelor sale, apelantul a invocat că are un copil minor la întreținere, nu este social periculos, a revenit de peste hotare la 16 septembrie 2020 și nu a fost reținut, inculpatul de sine stătător prezentându-se la poliție la prima solicitare, iar cauza penală în privința sa a fost judecată în lipsa sa.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 ianuarie 2021, a fost respins ca nefondat apelul declarat de către inculpatul Balan Dmitri, și menținută fără modificări sentința primei instanțe.

4.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, instanța de fond, la examinarea prezentei cauze penale a dat eficiență prevederilor art. 93-101, 26-27 Cod de procedură penală, a cercetat cauza multi aspectual, a dat aprecieri probelor prezentate prin prisma pertinentei, concludenței, coroborării lor, în baza probelor acumulate și just a reținut starea de fapt și de drept pe cauză, corect încadrând acțiunile inculpatului Balan Dmitri în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, fapt ce nu a fost contestat de părți.

Subsidiar, instanța de apel a remarcat că sunt neîntemeiate argumentele apelantului în susținerea soluției privind aplicarea în privința inculpatului Balan Dmitri a unei pedepse neprivative de libertate, cu suspendarea executării pedepsei închisorii în baza art. 90 Cod penal, or, la determinarea pedepsei instanța de fond a ținut cont de toate circumstanțele ce s-au stabilit pe cauză, în corespundere cu prevederile art. 61, 75 Cod penal, a aplicat o pedeapsă corespunzătoare caracterului și gradului de pericol social, personalității inculpatului, care nu este la prima abatere, anterior săvârșind mai multe infracțiuni, fiind condamnat de mai multe ori pentru comiterea acestora, însă inculpatul concluziile de rigoare nu le-a făcut, săvârșind din nou cu intenție prezenta infracțiune.

5. Decizia instanței de apel a fost contestată cu recurs de către:

- inculpatul Balan Dmitrii, care fără a invoca vreun temei din cele prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel,

rejudicarea cauzei și pronunțarea unei noi decizii prin care acestuia să-i fie aplicată o pedeapsă non-privativă de libertate;

- avocatul Chiriac Stela în numele inculpatului, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel și sentinței primei instanțe, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi decizii prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă non-privativă de libertate.

5.1 În motivarea cerințelor sale inculpatul a menționat că:

- în privința sa, nu au fost efectuate careva acțiuni în vederea citării și documentării sale, în legătură cu infracțiunea ce i se incriminează, ci s-a denunțat singur;

- pedeapsa care a fost aplicată de către prima instanță și menținută de către instanța de apel este una prea dură, în contextul în care a recunoscut vinovăția în faptele ce i se incriminează și a colaborat cu organul de urmărire penală.

5.2 În motivarea cerințelor sale avocatul Chiriac Stela a invocat că;

- din decizia instanței de apel se poate conchide că acțiunile apărătorului au fost tratate de către instanțele de fond drept circumstanțe agravante și au fost puse la baza individualizării pedepsei inculpatului;

- în privința inculpatului, sunt aplicabile prevederile art. 90 Cod penal, or la caz se atestă recunoașterea vinovăției, căința activă, colaborarea cu organul de urmărire penală în scopul descoperirii infracțiunii, faptul că are la întreținere soția și un copil minor, precum și promisiunea că pe viitor nu va mai săvârși asemenea fapte.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate din considerentele ce urmează.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Lecturând textul recursului, Colegiul penal constată că, recurenții își exprimă dezacordul cu faptul că pedeapsa aplicată este prea aspră, insistând asupra aplicării unei pedepsei cu suspendare în temeiul art. 90 Cod penal, astfel instanța de recurs ordinar supune verificării decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care prevede, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când: *s-au aplicat pedepse individualizate*

contrar prevederilor legale.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal atestă că nu și-a găsit confirmarea temeiul pentru recurs invocat prin prisma pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, în prezenta speță, deoarece instanțele de fond și-au motivat întemeiat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului și nu au admis careva erori, stabilind justificat, în privința acestuia, pedeapsa definitivă cu închisoare pe un termen de 02 ani, cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis.

Subsecvent, instanța de recurs menționează că, așa cum se reține din doctrina penală, în cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

De asemenea, se reține că la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu - gradul de pericol social al faptei săvârșite, care se măsoară după cuantumul pedepsei prevăzute de textul incriminator, urmând ca celelalte două criterii alăturate și distincte - persoana infractorului și împrejurările care atenuează sau agravează răspunderea penală, să fie avute în vedere după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvârșite.

La stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că alegațiile avocatului Chiriac Stela și a inculpatului privind aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 90 Cod penal, este neîntemeiată, or doar faptul că recurentul nu este de acord cu pedeapsa stabilită de către instanța de apel, considerând-o prea aspră, nu poate servi ca circumstanță pentru aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse neprivative de libertate.

Totodată, alegațiile recurenților cu privire la existența, la caz a circumstanțelor atenuante, precum recunoașterea vinovăției, căința activă, colaborarea cu organul de urmărire penală în scopul descoperirii infracțiunii, faptul că are la întreținere soția și un copil minor, precum și promisiunea că pe viitor nu va mai săvârși asemenea fapte, sunt apreciate critic de către instanța de recurs, or, inculpatul anterior a mai fost tras

de 6 ori la răspundere penală, fapt care duce la concluzia că corectarea și reeducarea condamnatului nu este posibilă cu aplicarea unei pedepse non privative de libertate.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal concluzionează că instanța de apel menținând sentința atacată, a pronunțat o decizie întemeiată și motivată, iar pedeapsa stabilită acestuia, răspunde scopului de corectare și reeducare prevăzut de art. 61 Cod penal, care va duce la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale, iar argumentul invocat de recurenți privind aplicarea pedepsei non privative de libertate, urmând a fi declarat ca neîntemeiat.

În viziunea instanței de recurs concluziile expuse pe larg de către instanța de apel în decizia sa, sunt juste iar criticile recurentului nu constituie temeiuri de a răsturna situația în prezenta cauză, ce ar necesita intervenția instanței ierarhic superioare, în sensul casării hotărârii judecătorești adoptate de instanța de apel. Reținând prevederile sus menționate, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat și potrivit legii decide inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către inculpat și de către avocatul Chiriac Stela în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 ianuarie 2021, în cauza penală în privința lui *Balan Dmitri xxxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **03 noiembrie 2021**.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecători

Boico Victor

Guzun Ion